

אביטל כנעני, אבישי פלטק, אורלי סבר

הזמן הממשיך ומתקדם מאז קפא עולמנו באוקטובר 2023 מבקש לשוב ולאתר יסודות טובים, פשוטים וקרובים. אורלי סבר, אבישי פלטק ואביטל כנעני, אמנים המתגוררים בקיבוץ כברי, שבעה קילומטר מגבול הלבנון, נענו להזמנת הגלריה לפעול בה. האמנים מגיבים למציאות החיים בתוך קוֹעִימוֹת. תערוכתם ניתנת לצפייה רק מבעד לחלונות הזכוכית של הגלריה הסגורה, והסאונד זולג מן הגלריה החוצה - באנלוגיה למצב ולמציאות החיים העמומה ומעוררת התהיות: האם באים ימים של שקט? האם אפשר לקום? האם סוף העולם עבר?

בתערוכתם "קרוב" הם מציגים עבודות ציור, פיסול ווידאו הבוחנות סוגיות של חומר, צורה, חלל, טבע ונוף. הקו הוא אלמנט מחבר בין יצירותיהם. קו המים, קו החומר, קו הפנס המאיר וקו ההר המאיים של רכס סולם צור המשקיף ליישוב.

שני גיליונות נייר סמוכים זה לזה מונחים בשיפוע קל על רצפת הגלריה. הניירות יוצרים יחד פנורמת נוף של הר או רכס הנע בין יופי לאימה. זוהי התמונה העולה בציור **הרים שחורים** של אביטל כנעני, וכוונתה לרכס ההרים הנשקף מכברי אל קו הגבול עם לבנון. למרות מרווח ההתבוננות והגבלת הצפייה, אפשר לחוש את עבודת הציור הסבלנית בגרפיט, את תנועת הכתם המתפשט, את כוח היד המופעלת ואת יכולת הנייר להכיל.

קו המים הוא סרט וידאו באורך 7.41 דק', שבו האמן אבישי פלטק מתעד עצמו בסביבות מגדלי מים שונים בארץ. האמן פועל בנוף. מקשיב לחומר הדומם. חוקר בנוכחותו את המבניות ההיסטורית הטעונה. הוא מסמן קווים בגופו, מקפיא את עצמו, מחפש מחסה, מתגלגל, משתבב ונעלם בחול. המיית הרוח, קולות ציוץ הציפורים ומקצב צעדי האמן ממחישים את המתח בין טבע לתרבות, בין נוכחות להיעדר, בין הופעה להיעלמות. על קיר הגלריה תלוי הציור **לילה בקיבוץ לנחל עוז** - ציור קטן ממדים ובו מנורת לילה בקיבוץ מפיצה אור. אות לזמנים עברו ולאידאולוגיות ישנות. יתכן שהוא מבקש לסמן מעט תקווה.

קו 3 וקו 11 הם שני פסלים עומדים שמציגה אורלי סבר, חלק מסדרה של 17 פסלים/קווים שנוצקו לתוך תבניות קרטון חד-פעמיות וחולצו מתוכן. באמצעות החקירה הפורמליסטית שבפיסול, הכוללת רצף פעולות מתועדות בזמן - יציקת גבס, קילוף, רישום, כיסוי, צביעה, חציבה, שריטה, הצבה, השהיה ועוד - נחשפת חושניותו של החומר. בשפת פיסול ממושך זמן נגלה פיסול קטן, אך בויבזמן מונומנטלי. מן הפסלים עולים היחס בין הגוף לחלל ותכונת החומר היציבה לשמור על זקיפותו.

הגלריה הסגורה פיזית מבטאת את מצב החיים באזור, הסגור ופתוח בו־זמנית. שגרה וחירום בעת מלחמה. המתנה ודריכות באשר לעתיד להתרחש. כתלויים על בלימה. ההרכב החדש שנוצר בין מכלול חמש העבודות המוצגות בתערוכה מבטא את היופי שנולד מן המעט. את המעט שהוא למעשה הרבה.

אוצרים: שלומי חגי ותמר הורביץ ליבנה

قريب Close

أفيطال كنعاني، أفيشاي پلاتك، أورلي سيفر

الزمن الذي يتواصل بالتقدم منذ تجمد عالمنا في تشرين الأول 2023 يسعى للعودة والكشف عن أسس جيدة، سهلة وقريبة. أورلي سيفر، أفيشاي پلاتيك وأفيطال كنعاني، فنانون يعيشون في كيبوتس كابري، سبعة كيلومتر عن الحدود اللبنانية، استجابوا لدعوة الجاليري للعمل فيها. في معرضهم "قريب" يعرضون أعمال تصوير زيتي، نحت وفيديو تتقصى مسائل المادة، الشكل، الفضاء، الطبيعة والمناظر. الخط هو العنصر الذي يربط بين أعمالهم. خط الماء، خط المادة، خط المصباح الذي يضيء وخط الجبل لسلسلة سلم صور المطل على البلدة.

يستجيب الفنانون لواقع الحياة داخل خط المواجهة. بالإمكان مشاهدة معرضهم فقط من خلف الشبايك الزجاجية للجاليري المغلقة، بينما ينساب الصوت من الجاليري نحو الخارج - قياساً على واقع الحياة الغامضة والمثير للتساؤلات: هل ستأتي أيام هادئة؟ هل بالإمكان النهوض؟ هل مضت نهاية العالم؟

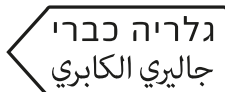
تم وضع صفحتي ورق بجانب بعضهما البعض بانحراف طفيف على أرضية الجاليري. تخلق الأوراق معاً بانوراما لمنظر جبل أو سلسلة جبال تتراوح بين الجمال والرعب. هذه هي الصورة التي تظهر في لوحة أفيطال كنعاني جبال سوداء، وهي تشير إلى سلسلة الجبال المطلة من كابري على خط الحدود مع لبنان. على الرغم من مسافة التأمل ومحدودية المشاهدة، يمكن الشعور بعملية الرسم المتأنية بالجرافيت، حركة البقعة المنتشرة، قوة اليد المفاعلة وقدرة الورق على الاحتواء.

خط الماء هو فيديو مدته 7.41 دقيقة، يوثق فيه الفنان أفيشاي پلاتيك نفسه حول أبراج المياه المختلفة في إسرائيل. الفنان يعمل في المناظر الطبيعية. يستمتع إلى الجهاد. يتقصى بحضوره البنية التاريخية المشحونة. يضع خطوطاً على جسده، يجمد نفسه، يبحث عن مأوى، يتدحرج، يمرح ويختفي في الرمال. أزيز الريح، أصوات زقزقة الطيور وإيقاع خطوات الفنان تجسد التوتر بين الطبيعة والثقافة، بين الحضور والغياب، بين الظهور والاختفاء. على حائط الجاليري معلقة لوحة **ليلة في الكيبوتس، إلى ناخال عوز**، - لوحة صغيرة الحجم وفيها مصباح ليلي في الكيبوتس يشع بالضوء. علامة على الزمن الماضي والأيدولوجيات القديمة. وربما يسعى بذلك للإشارة إلى بعض الأمل.

خط 3 وخط 11 منحوتتان قائمتان تعرضهما أورلي سيفر، جزء من سلسلة مكونة من 17 منحوتة/خطاً تم صبها في قوالب من الورق المقوى المستخدم لمرة واحدة وتم استخراجها منها. من خلال التحقيق الشكلي للنحت، الذي يتضمن سلسلة من الإجراءات الموثقة في الوقت - صب الجص، التقشير، الرسم، التغطية، الحفر، الخدش، والتثبيت، التريث وغيرها - يتم الكشف عن شهوانية المادة. بلغة النحت لفترة طويلة سوف نكتشف منحوتة صغيرة، لكن في الوقت نفسه ضخمة. من المنحوتات تبرز العلاقة بين الجسد والفضاء والخاصية المستقرة للمادة للحفاظ على انتصابها.

تُعبر الجاليري المغلقة عن وضع الحياة في المنطقة، المغلقة والمفتوحة في الوقت نفسه. الروتين والطوارئ أثناء الحرب. الانتظار واليقظة لما سيحدث في المستقبل. كأنها تؤول للانهيال. التركيبة الجديدة المتشكلة بين مجمل الأعمال الخمسة المعروضة في الجاليري تُعبر عن الجمال المتولد من القليل. القليل الذي الكثير عملياً.

القيمان: شلومي حجابي وتمار هورفيتس ليفني

גלריה שיתופית יהודית ערבית בגליל
جاليري تشاركي يهودي عربي في الجليل

גלריה כברי - גלריה שיתופית יהודית ערבית בגליל
מנהלת ואוצרת - תמר הורביץ ליבנה 054-7440954